

Informe de l'Institut d'Estudis Catalans

Una dona d'argent i una tina d'or, símbols de la vila

La Generalitat de Catalunya juntament amb l'Institut d'Estudis Catalans van iniciar una campanya per tal d'informar a cada vila de quines eren les armes que segons els estudis heràldics corresponien a cada vila de tot el principat. Amb aquesta campanya es pretenia que tots els pobles i ciutats que ho desitgessin podessin acollir-se a un escut heràldic que per història o per costums pertanyien a les viles.

Armand de Fluvià, conseller heràldic i assessor de la Comissió Heràldica de l'Institut d'Estudis Catalans, va fer el següent informe, el 13 de gener de 1984, en el qual per mitjà de diferent documentació feia una proposta de l'escut de Caldes de Malavella. Tot seguit transcribim part d'aquest informe.

Consultades les fonts al meu abast he trobat les següents referències heràldico-sigil·logràfiques de la vila de Caldes de Malavella:

— Almenys al segle XVII, el senyal de la vila era la caldera, com es pot comprovar als dos costats del portal de la façana de la parròquia de Sant Esteve

— Almenys entre 1820-1852, l'Ajuntament emprava un segell rodó amb el nom de la vila i al centre un ornament en forma d'estrella de 9 puntes

— Almenys entre 1870-1915, el consistori usà un segell ovalat amb el nom de la localitat i al centre un dibuix amb una dona banyant-se dins una banyera sobre un pis de rajoles quadrades i uns ornaments que formen com un dossier

Els nous escuts

— Actualment, l'Ajuntament empra un segell gairebé igual a l'anterior, però sense que es distingeixi si la persona que es banya és un home o una dona. La part central del segell la fa servir d'escut

La proposta

Consideracions

— És evident que el senyal primitiu de la vila és un senyal parlant: la caldera, i crec que cal recuperar-lo.

— És també evident que el senyal de la dona (pequè originàriament era una dona) banyant-se o dins d'una banyera ha esdevingut també un senyal característic que fa referència al caràcter termal de la localitat i, en aquest sentit, també crec que cal mantenir-lo donant-li, però, una forma més d'acord amb l'heràldica.

Per tot això crec que l'escut d'armes de la vila de Caldes de Malavella hauria d'ésser blasonat de la manera següent:

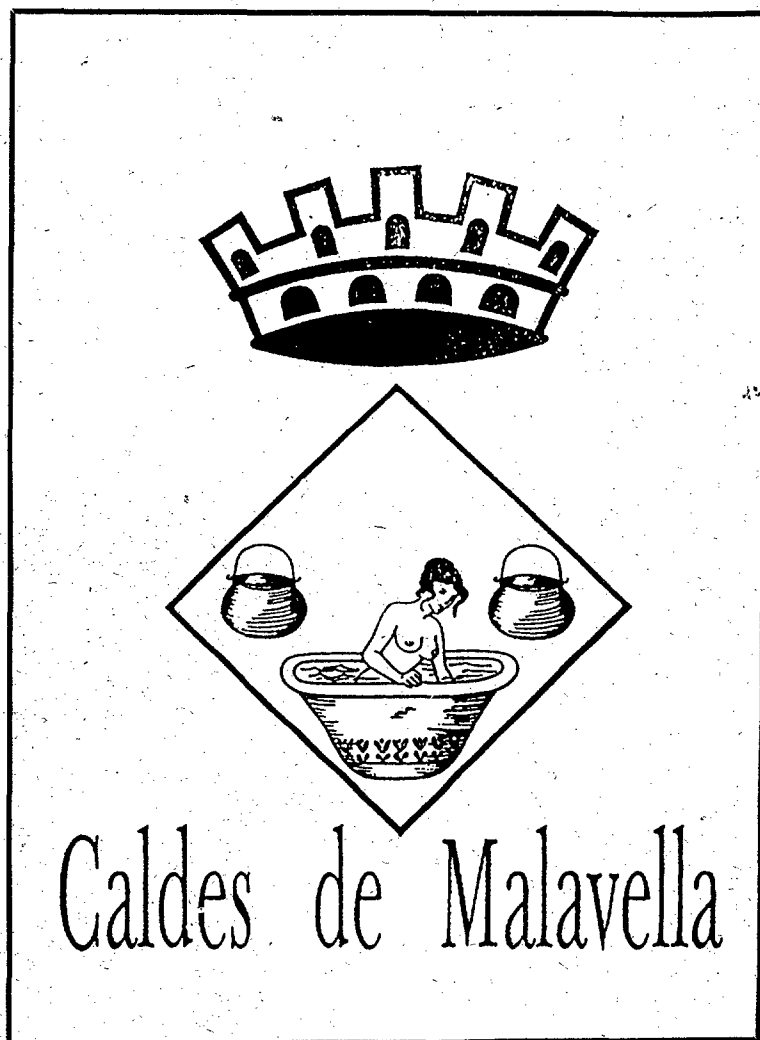
ARMES: Escut caironat: de gules, una dona nua eixugant-se dins una banyera d'or, acompanyada de 2 calderes d'argent, una a cada costat. Per timbre, una corona mural de la vila.

Rectificació del primer informe

Aquest era l'informe del 13 de

gener de 1984. Posteriorment el 29 d'abril de 1984, Armand de Fluvià fa una rectificació a proposta de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans, quedant l'escut definitiu amb les següents armes: Escut caironat: de gules, una dona d'argent banyant-se dins una tina d'or, acompanyada de 2 calderes d'argent, una a cada costat. Per timbre, una corona mural de la vila.

La Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans, davant d'aquest informe remet la seva proposta d'escut de la vila de Caldes de Malavella dient que l'escut hauria d'estar compost de gules, una dona d'argent banyant-se dins una tina d'or, acompanyada de 2 calderes d'argent, una a cada costat. Per timbre, una corona mural de la vila. La forma de l'escut, l'Institut d'Estudis Catalans, l'aconsella de forma caironada, i el tipus de corona només el dona a títol indicatiu per si l'Ajuntament vol posar en el seu escut algun tipus de corona.

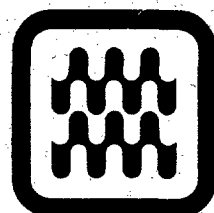
Hootal

Can
GILI

Carretera N. 2 - Km. 709

Tel. 47 02 75

Caldes de Malavella

CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA

Prim, 1

Tel. 47 05 61

CALDES DE MALAVELLA

ESTEM ARRELATS